

**CULTUURRAAD
VOORDE
NEDERLANDSECULTUURGEMEENSCHAP**

ZITTING 1977-1978

Nr. 9

**BULLETIN
VAN
VRAGEN EN ANTWOORDEN**

9 MEI 1978

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)	
Minister van Verkeerswezen	115
Minister van Nationale Opvoeding	115
Minister van <Posterijen, Telegrafie en Telefonie	116
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)	
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	116

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN

Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	118
Minister van Binnenlandse Zaken	119

**iii. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLE-
MENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)**

Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	119
---	-----

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 17
van 10 januari 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik inzake stempels

Zoals blijkt uit bijlage is de stempel van het NMBS-goederenstation te Moeskroen eentalig Frans. Dit is niet in overeenstemming met de taalwetgeving.

Graag vernam ik welke onderrichtingen de Minister dienaangaande zal geven.

Antwoord :

De stempel werd door het station Moeskroen aangebracht op een formulier bestemd voor het station Turnhout.

In feite gaat het om betrekkingen tussen twee niet in hiërarchisch verband staande plaatselijke diensten van eenzelfde bestuur, doch uit verschillende homogene taalgebieden.

De regeling van die betrekkingen wordt door geen enkele bepaling van de wet van 2 augustus 1963 georganiseerd.

Deze toestand werd trouwens erkend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar advies nr. 1104 van 1 december 1966, n.a.v. soortgelijke gevallen in de schoot van de Regie der Posterijen.

Vraag nr. 36
van 15 maart 1978
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik inzake formulieren

Op 8 november 1977 zond mijn geachte collega senator Vandezande U een brief betreffende het gebruik van tweetalige formulieren C 854 door de NMBS-diensten.

Senator Vandezande ontving een eerste antwoord op 11 januari 1978 onder kenmerk 131/AA/B/V/IOO, waarin U zegt : „dat de NMBS mij verzekert dat voortaan enkel eentalige formulieren C 854 zullen gebruikt worden tussen stations gelegen in hetzelfde taalgebied”, en op 24 januari 1978 een aanvullend schrijven onder hetzelfde kenmerk, waarin U hem mededeelt dat, ingevolge de mechanische behandeling van de documenten inzake stukgoedverkeer, het formulier C 854 geen nut meer heeft omdat voortaan deze vragen om inlichtingen per computer worden behandeld.

In bijlage vindt U een drietal tweetalige formulieren C 854 die, nadat de mechanisatie in werking trad op 3 januari 1978, gebruikt werden tussen de stations Menen en Turnhout en Brussel TT en Diest.

Bovendien weet ik dat het expresgoed niet in de mechanisering is opgenomen, zodat voor dit vrachtgoed het formulier C 854 nog wel van nut is.

Ik verzoek derhalve de geachte Minister een nieuw onderzoek in te stellen, omdat ik vermoed dat hij door de NMBS-administratie foutief werd ingelicht, en mij de uitslag hiervan mede te delen.

Antwoord :

Alle station en wegcentra werden einde december 1977 op de hoogte gesteld van de te volgen werkwijze, waarbij opzoekingen met betrekkingen tot zendingen van het gemechaniseerd verkeer (ijlgoed-, en postcollizendingen in binnenverkeer) moeten geschieden door ondervraging van de computer. De vragen om inlichtingen voor de niet gemechaniseerde zendingen (expres) dienen gesteld per gewone dienstnota.

Het drietal tweetalige formulieren C 854, waarvan sprake in de vraag, hebben betrekking op zendingen aangenomen vóór 3.1.1978. Deze zendingen waren natuurlijk niet opgenomen in het computergeheugen zodanig dat, als overgangsmaatregel, een formulier C 854 moet gebruikt worden.

De stations en wegcentra worden heden richtlijnen verstrekt om hun voorraad formulieren C 854 op te zenden naar het centraal depot voor drukwerken en voortaan, voor vragen om inlichtingen aangaande zendingen aangenomen vóór 3.1.1978, een gewone dienstnota op te stellen.

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING

Vraag nr. 7
van 2 februari 1978
van de heer G. VAN IN

Nationaal Centrum voor Navorsingen over de Vlaamse Primitieven — Samenstelling, werking en vestiging

Verbonden aan het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium is te Brussel een „Nationaal Centrum voor Navorsingen over de Vlaamse Primitieven” werkzaam. Enigszins in tegenspraak met de opdracht blijkt dit centrum overwegend door Franstaligen te worden geleid.

Het lijkt ons voor de hand te liggen, niet alleen dat de studie van een der hoogtepunten van onze cultuurgeschiedenis in Vlaamse handen zou liggen en dat meer Vlaamse kunsthistorici bij deze opdracht zouden worden betrokken, maar ook dat daàr het centrum zou worden gevestigd waar een overwegend bezit van rechtstreeks betrokken schilderijen is aan te wijzen. De stad Brugge, die eerlang aan het aloude Sint-Janspand een nieuwe bestemming kan geven, lijkt hier de aangewezen vestigingsplaats.

In dat verband ware het nuttig te vernemen :

1. de samenstelling op het gebied van taalverhoudingen van het Nationaal Centrum voor Navorsingen; over de Vlaamse Primitieven : wetenschappelijke staf, dagelijkse leiding en personeel inbegrepen ;
2. het aantal Vlaamse kunsthistorici die sedert de jongste vijf jaar bij de werkzaamheden van het centrum werden betrokken ;
3. al dan niet vertolking van het inzicht om tot een totale vernederlandsing van het centrum en de vestiging ervan te Brugge te geraken.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse aangelegenheden.

Aanvullend antwoord :

Hierbij heb ik de eer het geachte lid de gevraagde inlichtingen nopens het Nationaal Centrum voor Opzoekingen naar de „Vlaamse Primitieven” te verstrekken :

1. samenstelling van de wetenschappelijke staf :
 - 6 Nederlandstaligen
 - 5 Franstaligen
 - dagelijkse leiding :
 - 2 Nederlandstalige kunsthistorici
 - 4 Franstalige kunsthistorici
 - 1 Franstalig historicus
 - administraties personeel : 3 Nederlandstaligen ;
2. aantal Vlaamse kunsthistorici gedurende de jongste 5 jaar : 2, nl. de onder punt 1 vermelde Nederlandstalige kunsthistorici ;
3. het lijkt mij niet opportuun dit nationaal centrum tot een zuiver Nederlandstalige instelling te herleiden.

De algemene doelstellingen van dit centrum behelzen :

1. de systematische studie (op historisch, iconografisch, stylistisch, fysisch en chemisch vlak) van de Vlaamse schilderijen van de XVde eeuw die in België en in het buitenland bewaard worden ;
2. de publikatie van dit onderzoekswerk onder vorm van een corpus, een repertorium en bijdragen.
De verwezenlijking ervan veronderstelt de medewerking zowel van Nederlandstalige als van Franstalige navorsers.

MINISTER VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE

Vraag nr. 6
van 10 april 1978
van de heer W. KUIJPERS

Posterijen — Taalgebruik inzake omslagen

Zoals blijkt uit de bijgezonden fotocopie gebruikt het postkantoor van Borgerhout voor het verzenden van zijn treinbrieven tweetalige omslagen (document 23 1) waarop het Frans voorrang krijgt.

Op grond van advies 1104 van de VCT mogen deze bescheiden tweetalig zijn, met dien verstande echter dat er aan de taal van het gebied voorrang dient verleend.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke maatregelen hij zal nemen om de taalwet door voornoemde dienst stipt te doen naleven ?

Antwoord :

Inderdaad, overeenkomstig de vigerende reglementen moeten de bescheiden die van aard zijn dat zij in de betrekkingen tussen diensten uit verschillende homogene gebieden kunnen gebruikt worden tweetalig zijn, met voorrang van het Nederlands in het Nederlandse taalgebied en voorrang van het Frans in het Franse taalgebied.

In het voorgelegde geval werd ingevolge een dienstfout in het postkantoor Borgerhout 1 een verkeerde omslag 23 1 gebezigd.

De Regie der Posterijen werd verzocht ter zake een grondig onderzoek in te stellen waarvan de uitslag aan het geachte lid per afzonderlijke brief zodra mogelijk zal worden medegedeeld.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGHEDE

Vraag nr. 42
van 10 januari 1978
van de heer G. VAN IN

Vereniging voor de bescherming van het onroerend cultureel erfgoed van België — Oprichting, zetel en hoedanigheid van leden-stichters

Het verwondert ons te moeten lezen dat op 29 september 1977 werd overgegaan tot de oprichting van een tweetalige vereniging voor de bescherming van het onroerend cultureel erfgoed „van België”. Niet alleen blijkt het beoogde doel specifiek tot het terrein van de cultuurautonomie te behoren, doch bedoelde vereniging vestigde haar zetel op een adres dat tot het openbaar domein behoort en enkele leden-stichters maken uitdrukkelijk gewag van hun ambtelijke hoedanigheid.

Mogen we vernemen :

- a. of het departement van Nederlandse Cultuur bij de oprichting van hogergenoemde vereniging werd betrokken ;
- b. op welke wijze kan worden verantwoord dat bedoelde tweetalige vereniging haar zetel kan kiezen op een adres dat tot het publiek domein behoort (Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis, Jubelpark 10, 1040 - Brussel) ;
- c. krachtens welke machtiging leden-stichters, die een specifieke taak in het kader van de cultuurautonomie hebben, van hun hoedanigheid in bedoelde vereniging mogen gebruik maken ?

Antwoord :

Ik kan het geachte lid als antwoord op zijn vraag het volgende mededelen.

Wat uw eerste vraag betreft of het departement van Nederlandse Cultuur betrokken is bij de oprichting van hogergenoemde vereniging kan ik U mededelen dat bedoelde vereniging is opgericht 'als VZW met het doel de financiële, fiscale, juridische en economische aspecten van de monumentenzorg te bestuderen.

Het departement van Nederlandse Cultuur is bij de oprichting niet betrokken ; de vereniging is evenmin erkend.

Wat uw tweede vraag betreft kan ik U mededelen dat geen akkoord werd verleend aan voormelde vereniging om de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis als zetel van de vereniging te vernemen.

Ik wil er hier evenwel toch de aandacht van het geachte lid op vestigen dat de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis een tweetalige instelling is die ressorteert onder de bevoegdheid van de beide Ministers van Cultuur.

Op uw derde vraag dien ik te antwoorden dat de vereniging als VZW een particulier karakter heeft waarvan de leden niet als vertegenwoordigers van de overheid zetelen.

Vraag nr. 66
van 24 februari 1976
van de heer J. CAUDRON

Taaldecreet van 19 juli 1973 — Controle op toepassing.

Ambtenaren van uw departement werden belast met het toezicht op de uitvoering van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Mag ik U verzoeken mij de volgende inlichtingen over de uitvoering van het decreet te willen verstrekken ?

1. a. Werden er aan de betrokken ambtenaren onderrichtingen gegeven in verband met deze opdracht ?
 - b. Zo ja, in welke vorm (mondeling, schriftelijk) ?
 - c. Wat is de inhoud van die onderrichtingen ?
 - d. Door wie werden ze gegeven ?
 - e. Zo niet, waarom niet ?
 - f. Kan ik een afschrift van de gegeven onderrichtingen bekomen ?
2. a. Ontving uw departement de betekening van aanvragen om vertaling; zoals bedoeld in artikel 5 van het decreet ?
 - b. Zo ja, hoeveel (zo mogelijk, per provincie) ?
 - c. Welk gevolg werd hieraan gegeven ?
 - d. Deelt U mijn mening dat in elk geval dient nagegaan te worden of de samenstelling van het personeel dergelijke aanvraag rechtvaardigt ?
3. Hoeveel onderzoeken werden in de jaren 1974, 1975, 1976 en 1977 reeds door uw ambtenaren verricht :
 - a. op eigen initiatief ;
 - b. ingevolge een klacht ;
 - c. op initiatief van gerechtelijke overheden ?
4. Hoeveel inbreuken werden in dezelfde periode vastgesteld :
 - a. geregeld met een waarschuwing ;
 - b. gevolgd door een proces-verbaal ?
5. Is de werkelijke leiding van de met het toezicht belaste dienst, op het niveau van directeur en/of hoger, in handen van :
 - a. een eentalig ambtenaar van de Nederlandse taalrol ;
 - b. een tweetalig ambtenaar van de Nederlandse taalrol ;
 - c. een tweetalig ambtenaar van de Franse taalrol ;

d. een eentalig ambtenaar van de Franse taalrol ?

6. In het geval er bevestigend wordt geantwoord op de vragen 5. c. en/of d., is U niet van oordeel dat deze zuiver Vlaamse aangelegenheid, aan het hoofd van de dienst belast met het toezicht, een ambtenaar vergt van de Nederlandse taalrol ? Zo ja, welke maatregelen gaat U nemen om dit te verhelpen ? Zo niet, om welke redenen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Ministers van

- Justitie
- Economische Zaken
- Sociale Voorzorg
- Volksgezondheid en Leefmilieu
- Financiën
- Tewerkstelling en Arbeid
- Pensioenen
- Binnenlandse Zaken

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag deel ik het geacht lid mede dat door mijn departement geen controles uitgevoerd worden in verband met de uitvoering van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Vraag nr. 74
van 20 maart 1976
van de heer J. SOMERS

Cultureel akkoord met India — Opschorting

Het cultureel akkoord België-India werd gesloten op 21 september 1973. De filosofie van de culturele akkoorden was toen nog anders dan nu. Men sloot akkoorden waarbij de mensenrechten niet direct een rol speelden.

Wij hebben echter ondertussen ons cultureel akkoord met Zuid-Afrika geschorst omdat Zuid-Afrika zich bezondigde aan overtredingen van de rechten van de mens. De zwarten worden er niet als blanken behandeld.

Welnu, in India is de toestand van de 90 miljoen paria's of Harijans veel erger dan de toestand van de zwarten in Zuid-Afrika. Deze Harijans of onaanraakbaren worden op allerlei wijzen gepest. Het wordt hen verboden tempels te betreden of water te halen, bij de dorpsputten. Zij krijgen hongerlonen. Uit tal van deelstaten komen geregeld berichten binnen over roof van oogsten, vernieling van huizen, verkrachting of moord op of ten nadele van de paria's.

In het parlement van India werd verklaard dat, liever dan de rassendiscriminatie aan te klagen in de Verenigde Staten en Zuid-Afrika, India zich zou moeten schamen over hetgeen met de paria's in de eigen dorpen gebeurt, waar de hogere klassen hun oorlog voeren tegen de onaanraakbaren met medeweten en soms met hulp van politie en gerecht.

Nu wij in het stadium zijn 'getreden van het morele oordeel over andere landen, past het objectief alle landen te bekijken. En vermits de toestand in India erger is dan in Zuid-Afrika stellen we de vraag of

de geachte Minister niet meent ons cultureel akkoord met dit land te moeten opschorten ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag, kan ik niet anders dan het geachte lid verwijzen naar het standpunt dat ik herhaaldelijk heb verdedigd in de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap, o.m. tijdens de debatten naar aanleiding van de opschorting van het cultureel akkoord met Zuid-Afrika.

Ik heb bij deze besprekingen altijd verwezen naar het standpunt ingenomen door de voorgaande regeringen en dat door de opeenvolgende Ministers van Buitenlandse Zaken werd verdedigd : **België** erkent geen regimes, maar landen ; **België** sluit culturele akkoorden met landen en niet met regimes.

Ik ben er trouwens van overtuigd dat dit standpunt het best aansluit bij de akkoorden afgesloten tijdens de Conferenties over de rechten van de mens van Helsinki om het vrij verkeer, het geestelijk ruilverkeer tussen de volkeren te bevorderen.

Het is ongetwijfeld juist dat verscheidene van de landen waarmee België een cultureel akkoord heeft afgesloten voor enige kritiek vatbaar zijn wat de bescherming van de rechten van de mens betreft.

Het is precies daarom, dat wij, ook ingaand o.a. op de akkoorden van Helsinki er voor geopteerd hebben om de programma's van de culturele akkoorden met de landen, die regimes kennen die grondig verschillen van onze westerse democratieën en die ook wat de bescherming van de rechten van de mens betreft, nogal aan kritiek onderhevig zijn, toe te spitsen op de uitwisseling van personen.

Wij mogen immers niet vergeten dat in al deze landen, heel wat personen zijn die de politiek die door hun toevallige regering of door het regime wordt gevoerd niet aankleven.

Alleen reeds uit respect voor de oppositie in deze landen, meen ik dat het blijven behouden van zekere culturele banden met deze volkeren kan verdedigd worden.

Want het zal in grote mate precies van deze mensen afhangen of er in deze landen ooit een aanvaardbare samenleving, waar alle groepen van de bevolking als gelijken naast mekaar en met elkaar leven, tot stand komt.

Het is meen ik onze plicht alles te proberen wat enigszins mogelijk is om met een geweldloze revolutie tot het herstel te komen van menselijkheid en rechtvaardigheid.

Wanneer de regering evenwel heeft beslist in verband met het cultureel akkoord met Zuid-Afrika een stap verder te zetten, dan is dat op de eerste plaats een politieke reactie op de harde **repressie**-maatregelen die door het Vorster-regime op 19 oktober jl. werden getroffen.

De steeds doeltreffender bescherming van de rechten van de mens in alle delen van de wereld, zowel op bureerrechtelijk, politiek, economisch, sociaal en cultureel vlak, is een essentieel onderdeel van het beleid in ons land.

De gebeurtenissen van oktober jl. in Zuid-Afrika hebben duidelijk de groeiende frustratie van de zwarte bevolking alsmede de onverzoenlijke houding van de Zuidafrikaanse regering belicht.

Het is dan ook noodzakelijk dat maatregelen getrof-

fen worden om de Zuidafrikaanse regering ertoe aan te zetten zijn beleid te wijzigen.

Een uitzonderlijke situatie als deze die zich sedert enige tijd voordoet in Zuid-Afrika vereist ook uitzonderlijke maatregelen. Deze kunnen van allerlei aard zijn, nl. het stopzetten van wapenleveringen, het stopzetten van investeringen enz. In deze reeks **maat**-regelen kan ook een opschorting van culturele akkoorden gesitueerd worden.

Dergelijke maatregelen kunnen evenwel slechts resultaat afwerpen, indien zij niet door één land afzonderlijk worden genomen, maar integendeel, ingeschakeld worden in een internationale actie.

De apartheidspolitiek van Zuid-Afrika wordt sedert verschillende jaren door de internationale gemeenschap veroordeeld. De lidstaten van de Europese Gemeenschap verwerpen de apartheid als een aantasting van de menselijke waardigheid en een vorm van geïnstitutionaliseerd racisme.

De maatregelen o.m. door de EG lidstaten getroffen, beantwoorden dan ook aan de richtlijnen door de EG en de UNO opgesteld in het licht van de jongste gebeurtenissen in Zuid-Afrika.

Ik heb bij herhaling in de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap gezegd — en dit naar aanleiding van vragen over de wenselijkheid van het opschorten van de culturele akkoorden met bv. Tunesië, Indonesië, de USSR — dat een principiële discussie, over het al of niet afsluiten van culturele akkoorden met landen die niet volledig beantwoorden aan onze westerse opvattingen over democratie, m.i. best zou gevoerd worden in de geëigende Commissie van de Cultuurraad.

Naar aanleiding van de voorstellen van resolutie ingediend bij de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap wijdt hogervermelde Commissie momenteel trouwens een principiële bespreking over de internationale culturele betrekkingen en de culturele akkoorden in het bijzonder.

Het lijkt mij dan ook wenselijk dat het geacht lid zijn bezwaren tegen sommige culturele akkoorden, zou kenbaar maken in de bevoegde Commissie van de Cultuurraad.

Wat het cultureel akkoord met India betreft, wil ik hier nog aan toevoegen dat dit akkoord werd ondertekend op 21 september 1973. Wegens de beperkte financiële middelen bleven de activiteiten in het kader van dit akkoord beperkt tot de uitwisseling van enkele ambtenaren, hoogleraren en verantwoordelijken van jeugdorganisaties.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 79
van 16 april 1978
van de heer E. RASKIN

BRT — Kwalificatie van buitenlandse regeringen en staatsinstellingen

Ik meen te weten dat de nieuwsdiensten van radio en televisie zich bij het kwalificeren van buitenlandse

regeringen en staatsinstellingen laten leiden door de normen die ter zake door een aantal Westerse dagblagen en nieuwsmedia worden aangewend.

Graag had ik van mevrouw de Minister vernomen of deze werkwijze aanvaardbaar is, gezien hier te lande grote meningsverschillen bestaan over het objectieve karakter van voormelde normen.

Zou het niet beter zijn geen kwalificaties te gebruiken ofwel een begrippenapparaat aan te wenden, dat uitgaat van de Belgische politieke realiteit en van de politieke standpunten, die hier algemeen worden aanvaard? Kiest men voor de laatste werkwijze, dan is het duidelijk dat zij consequent t.o.v. alle buitenlandse regeringen en staatsinstellingen moet worden nageleefd.

Ik meen dat radio en televisie aldus beter zouden tegemoet komen aan de objectiviteitsverplichting, die hen als neutrale objectiviteitsmedia door de wetgever werd opgelegd.

Voorlopig antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het verzamelen van de gegevens tot het opstellen van een definitief antwoord enige tijd in beslag zal nemen.

Zodra alle gegevens in mijn bezit zijn zal het definitieve antwoord aan het geachte lid toegezonden worden.

Vraag nr. 83
van 27 april 1978
van de heer E. RASKIN

BRT — Kwalificatie van een regeringsvorm

In het radionieuws van 19 uur op zaterdag 22 april 1978 werd het nieuws over een betoging welke die dag in Keulen plaats had, als volgt ingeleid: „Ook te Keulen werd tegen de heropleving van het fascisme gemanifesteerd..“ Voordien had men het over een anti-Zuid-Afrika betoging te Antwerpen gehad.

Graag had ik van mevrouw de Minister vernomen waar de journalisten van de radio het recht vandaan halen om het regime in Zuid-Afrika onrechtstreeks als een fascistisch regime te betitelen? Is het niet zo dat een zender als de BRT de meest strikte neutraliteit in acht dient te nemen?

Voorlopig antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het verzamelen van de gegevens tot het opstellen van een definitief antwoord enige tijd in beslag zal nemen.

Zodra alle gegevens in mijn bezit zijn zal het definitieve antwoord aan het geachte lid toegezonden worden.

MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Vraag nr. 9
van 10 april 1978
van de heer W. KUIJFERS

Gemeenten en OCMW — Taalgebruik

Op klacht van het Algemeen Nederlands Verbond

heeft de Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht op 13 maart jl. geadviseerd dat de tweetalige gebruiksaanwijzingen op de blusapparaten van het gemeentehuis te Scherpenheuvel (advies nr. 498 I/II/N), het stedelijk ziekenhuis (OCMW) van Diest (advies nr. 4982/II/N), het rustoord Sint-Rochus (OCMW) te Aarschot (advies nr. 4980/II/N) en het bejaardentehuis „Huize Fabiola“ (OCMW) te Leopoldsburg (advies nr. 4983/II/N) in strijd zijn met de bepalingen van de artikelen 10 en 11, paragraaf 1 van de SWT.

De geachte Minister gelieve mij mede te delen welk gevolg aan deze adviezen werd gegeven.

Is de geachte Minister tevens niet van oordeel dat de uitspraak van de Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in deze zaak zou dienen ter kennis gebracht te worden van alle diensten in Vlaanderen waarop deze rechtspraak van toepassing is?

Voorlopig antwoord :

Ik deel het geachte lid mede dat de geciteerde adviezen van de Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht mij niet werden genotificeerd. Ik stel mij te dien einde in verbinding met de VCT. Ik vestig er evenwel de aandacht op dat ieder lid van de regering verantwoordelijk is voor de toepassing van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (GWT) in zijn eigen departement en in de instellingen die eronder ressorteren. Dit is meer bepaald het geval voor het OCMW, waarvoor de Minister van Volksgezondheid bevoegd is.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4) .

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 78
van 11 april 1978
van de heer W. GELDOLF

BRT — Gebruik van dugbladnamen in „The Muppet Show“

Kan mevrouw de Minister mij mededelen of op donderdag 30 maart tijdens de uitzending op BRT van het programma „The Muppet Show“ de namen van twee Engelstalige dagbladen werden omgezet in de namen van twee bestaande Nederlandstalige dagbladen?

Acht mevrouw de Minister dit, in bevestigend geval, conform de wettelijke bepalingen ter zake?

Vraag nr. 80
van 18 april 1978
van de heer E. RASKIN

BRT — Terminologie met pejoratieve betekenis

Het lijkt geen twijfel dat de woorden „rechts“ en „conservatief“ in het huidige Nederlandstalig spraakgebruik een pejoratieve betekenis hebben gekregen. Het is dan ook duidelijk dat de nieuwsdiensten van

radio en televisie de grootste voorzichtigheid aan de dag moeten leggen wanneer zij deze woorden gebruiken.

Nochtans heb ik persoonlijk reeds meermaals vastgesteld dat dit niet gebeurt. Ik geef hiervan twee voorbeelden.

1. De christen-democratische oppositie in de Westduitse Bundestag wordt regelmatig betiteld als „conservatieve” oppositie (o.m. in het radionieuws van 8 uur op vrijdag 14 april 1978).
2. De christelijke milities in Libanon krijgen steeds het praedicaat „rechts” op zich geplakt. Dit terwijl men nalaat de Palestijnse en Moslimmilities te etiketteren.

Graag had ik van mevrouw de Minister vernomen of het aanvaardbaar is dat journalisten, die verbonden zijn aan een nieuwsmedium dat de meest strikte objectiviteit en onpartijdigheid moet nastreven, het zich

mogen veroorloven via het gebruik van woorden met een pejoratieve betekenis bepaalde partijen of bewegingen in het buitenland onrechtstreeks aan te vallen.

Vraag nr. 81
van 21 april 1978
van de heer W. KUIJPERS

Beschermde eigendommen — Behoud van esthetische waarde

Over welke mogelijkheden beschikken de openbare besturen om eigenaars, zelfs vruchtgebruikers, ertoe te verplichten beschermde eigendommen in stand te houden en hun esthetische waarde te doen handhaven?

